

BÍLÁ PANÍ

Zdá se mu po nocích o bílé paní,
o bílé paní, která ho straší,
to kvůli ní má tak lehký spaní,
v ložnici pod stropem mlčky se vznáší.

Obešel doktory po celém Česku,
jestli mu poradí nějaké z prášků
na bílou paní, co se mu až do rozbřesku
motá nad postelí a riskuje srážku.

Postel má velikou, dva by se vešli,
má i dva polštáře, stejně tak deky,
holky ji nestelou, přišly a odešly,
některá s pláčem, některá vzteky,

zdá se mu totiž o bílé paní,
o bílé paní, která ho straší,
to kvůli ní má tak lehký spaní,
v ložnici pod stropem mlčky se vznáší.

- - -

Nebaví ji hrady, kašle na pověsti,
nejradši je tady u něj od půlnoci do šesti.

- - -

Má bílou paní, nikdo mu nevěří,
dal jí své srdce, když její se vypařilo,
ožila hned, co snědla večeři,
doufejme, že přibere nějaký to kilo,

aspoň deset kilo, aspoň třicet kilo,
šedesát kilo, už aby to bylo!